

Nr 260.

Av herr **Ekman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för borgmästaren Oscar Dahlbäck m. fl. från viss dem i egenskap av magistratsledamöter ådömd ersättningsskyldighet till kronan m. m.

Genom proposition nr 158 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att efterskänka vissa ersättningsbelopp med därå upplupen ränta, som genom högsta domstolens utslag den 19 oktober 1932 ådömts borgmästaren i Jönköping Oscar Dahlbäck samt numera borgmästaren i Trälleborg Alvin Wirgin på grund av dem åliggande *redogörareansvar* såsom ledamöter av magistraten i Jönköping.

Förutom dessa bägge dömdes jämväl en tredje ledamot av samma magistrat, nämligen rådmannen *John Ekdahl*, likaledes på grund av sitt *redogörareansvar*, att utgiva vissa ersättningsbelopp med ränta.

Beträffande Ekdahl, på vilken av de till ersättning utdömda medlen synas belöpa 559 kronor 29 öre jämte ränta, har Kungl. Maj:t i nämnda proposition icke föreslagit någon befrielse från själva ersättningsbeloppet och i fråga om räntan endast hemställt, att »Ekdahl må befrias från skyldighet att gälda så stor del av den honom i utslaget ålagda räntan, som upplupit under tiden före den 18 november 1927», då talan mot Ekdahl anhängiggjordes.

Anledningen till att Ekdahl uti ifrågavarande hänseende ställts uti en särställning är den, att Ekdahl uti *ett annat hänseende än varom nu är fråga* dömts att böta för bristande tillsyn över den kronouppbördskassör, genom vilkens förskingringar medelbristen uppkommit. Ekdahl dömdes att härför böta 200 kronor. Men samtidigt *ogillades uttryckligen den mot Ekdahl och hans medparter förda ersättningstalan för det de eftersatt dem åliggande tillsynsskyldighet*.

Den ersättningsskyldighet, som ålagts Ekdahl såväl som Dahlbäck och Wirgin, grundar sig på en helt annan, *för dem alla tre gemensam* omständighet, nämligen deras *allmänna redogörareansvar* såsom medlemmar av magistraten.

Medgives befrielse därifrån för Dahlbäck och Wirgin, fordrar rättvisan att även Ekdahl befrias; helst som Ekdahl blivit genom domstolarnas utslag helt och hållet befriad från ersättningsskyldighet i det hänseende, varför han dömts till böter. Att straffa honom med ersättningsskyldighet på en grund, som domstolarna genom laga kraft ägande beslut funnit *icke*

kunna utgöra grundval för ersättningsskyldighet synes icke vara rättvist eller riksdagen värdigt.

Jag tillåter mig alltså hemställa,

dels att riksdagen ville medgiva att från det i riksstaten för budgetåret 1932/1933 uppförda extra förslagsanslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet må såsom ersättning för de belopp, Ekdahl av egna medel utgivit på grund av Kungl. Maj:ts förenämnda utslag, till Ekdahl utbetalas 559 kronor 29 öre;

dels ock medgiva, att Ekdahl må befrias från skyldigheten att gälda honom i utslaget ålagd ränta.

Stockholm den 4 mars 1933.

K. J. Ekman.